कविता

मान्छे

उदाउँछ घाम मिरमिरे हुँदै
साँझमा डुब्दछ ।
जन्मन्छ मान्छे अल्लरे हुँदै
माटोमा लुक्दछ ॥

लागेको बादल आकाश ढाक्दै
जुन घाम रुँदछ ।
परेकोझरी असीना बन्दै
क्षितिजमा लुक्दछ ॥

चम्किन्छ तारा बिजुली बन्दै
जुनेलीमा रम्दछ ।
जन्मिन्छ मान्छे अजम्बरी बन्दै
रुवाएर जाँदछ ॥

चोक गुरुङ्ग